

ΕΤΟΣ 65ον

5 Νοεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (3362)

Η ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΣ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, ἀδελφοί, ὁ Παῦλος ὁμολογεῖ στοὺς Γαλάτες τὴν καύχισή του «ἐν τῷ σταυρῷ» τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός μᾶς εἶπε ὅτι ὅποιος θέλει νὰ τὸν ἀκολουθήσει, θὰ χρειαστεῖ νὰ σηκώνει τὸν δικό του σταυρό, δηλαδή τὸν σταυρό τῶν ἐπιθυμιῶν, παθῶν καὶ ἀδυναμιῶν τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ του, δίχως ἀπελπισία γιὰ τὴ «διάλυση» πού πρέπει νὰ ὑποστεῖ ὥστε νὰ ἀρτιωθεῖ, δηλαδή νὰ γίνει ἀκέραιος, ἀναστημένος ἐν Χριστῷ.

Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ θλίψις

Στό ἄκουσμα τῆς ἄρσης τοῦ σταυροῦ μας, συνήθως ἀπελιπιζόμαστε. Μᾶς φοβίζει νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὸν ἑαυτό μας καὶ τὰ πάθη του, σὰν νὰ πρόκειται νὰ πάθουμε μεγάλη καταστροφή. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀσθένειες, ἐπαγγελματικές ἀποτυχίες καὶ ὄχι μόνο, θάνατοι προσφιλῶν προσώπων καὶ δυσμενεῖς συγκυρίες, ἀλλὰ καὶ συνήθειες πού χρόνισαν, μνημεις καὶ ἀρέσκειες πού τροφοδότησαν ὑπέρμετρα τὴ φαντασία μας, κάνοντας δυσκίνητο τὸν νοῦ μας σὴν προσευχή, χρειάζονται μεγάλο ἀγώνα ἀπὸ μέρος μας γιὰ νὰ ὑπερβαθοῦν. Ἀκριβέστερα, ὁ ἴσος αὐτός ὁ βόρβορος τῆς καρδιάς μας, μέ μιὰ ἀποφασιστικὴ κίνηση αὐταπάρνησης νὰ ἀνατεθεῖ μπροστά στὸν Χριστό, ὥστε νὰ περιοριστεῖ ἡ δυναμική του μέσα μας καὶ νὰ αισθανθοῦμε κι ἐμεῖς κάπως ἐτοιμοπόλεμοι. Ὁ Χριστός εἶπε ὅτι στὸν κόσμο τοῦτο θὰ ἔχουμε θλίψεις. Κάποτε μάλιστα εἶναι πολὺ δυνατές, τόσο, πού νὰ θυμίζουν τοκετό ἢ πραγματικὴ σταύρωση.

Ἐχοντας πρότυπο τὸν Χριστό ὁ πιστός, ἄς ἀποφασίσει νὰ σηκώσει τὸν σταυρό του, ὅ,τι κι ἂν τοῦ στοιχίσει αὐτό σὲ ἀπώλειες. Τὶς ἀπώλειες μελετᾷ συνεχῶς ἕνας ἐκκοσμηκευμένος νοῦς πού, ἀπλῶς, δέν θέλει νὰ ἀγωνιστεῖ ἢ δῆθεν θέλει καὶ διαρκῶς ἀναβάλλει, πού εἶναι μάλιστα συνώνυμα. Μένουμε σὸ γεγονός τῆς θλίψις καὶ παραβλέπουμε τὸ δεύτερο σκέλος τῆς ρήσις τοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖ ὁ Χριστός μᾶς λέει νὰ ἔχουμε θάρρος γιὰτὶ Ἐκεῖνος ἔχει νικήσει γιὰ πάντα τὸν κόσμο καὶ τὸ δαιμονικὸ του φρόνημα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς ' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσώπησαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσαύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Οἱ Ἅγιοι εἶναι τὰ πρότυπά μας

Οἱ Ἅγιοι εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀποκρυπτογράφησαν μέσα στὴν καρδιά τους τὴν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ καὶ μέθυσαν ἀπὸ τὴν ἀγάπη του. Ἐνώθησαν μαζί του καὶ ἀποτελοῦν τὴν τολημρὴ ἱστορικὴ του συνέχεια, τὰ βήματά του μέσα στὸν χωροχρόνο. Εἶναι ἐκεῖνοι πού τοὺς συναντοῦμε μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶναι ἓνα σῶμα μέ ἑμᾶς. Τὸ ζήτημα εἶναι κατὰ πόσο ἔχουμε ἐπίγνωση τοῦ γεγονότος, ἂν ζοῦμε ἐκκλησιαστικά, δηλαδὴ κατοικοῦμε ἐδῶ καὶ τώρα σὴ χώρα τῶν Ζώντων, δηλαδὴ ζωντανῶν καὶ κεκοιμημένων.

Ἔτσι, καὶ ὁ πόνος καὶ ἡ θλίψη καὶ τὰ βάσανα –ὑπάρχουν βεβαίως καὶ καρῆς– τῆς παρουσίας ζωῆς σχετικοποιοῦνται, τὰ βλέπουμε στὶς πραγματικὲς τους διαστάσεις, μέ φῶτιση Θεοῦ, φωτισμένο νοῦ, καὶ δέν φαντασιωνόμαστε ὑπέρμετρα, διαδικασία πού χρησιμοποιεῖ ὁ διάβολος γιὰ νὰ ἀπελπίσει τὸν ἄνθρωπο σκοτιζοντάς τον. Γνωρίζουμε ὅτι μέ τὸν τρόπο πού λειτουργεῖ ἡ περιρρέουσα κοινωνικοοικονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ κατάσταση σήμερα, μέσα ἀπὸ μιά διαρκὴ φαντασίωση, στοχεύει στό νὰ σκοτίσει τὸν ὀφθαλμὸ τῆς ψυχῆς μας, ὥστε νὰ χαθοῦμε αἰώνια, νὰ βυθιστοῦμε ἀνεπιστρεπτὴ μέσα στὴν αὐταπάτη.

Προσπληρωμένοι ὅμως ἐθελούσια στὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀναρτώντας ἐπάνω του ὅλα τὰ προβλήματα καὶ τίς θλίψεις μας, δίνουμε ἐλεύθερα στὸν Χριστὸ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβει στὴ ζωὴ μας καὶ τὸ κάνει. Ἄλλοτε τὸ ἀντιλαμβάνομαστε καὶ ἄλλοτε ὄχι. Μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ ὁ Χριστὸς γίνεται ὁ, τι χρειάζεται ὁ καθένας μας: ἡ ἀνάσταση τῶν τεθνεώτων, ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἡ ἀνακούφιση καὶ ἡ παρηγορία τῶν πάσης φύσεως ἀναγκεμένων.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μέ χαρὰ σηκώνει τὸν σταυρὸ του, πού στὴν οὐσία πρόκειται γιὰ τὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, μέ τὴ βοήθεια τῆς θείας Χάρης, ἀντιμετωπι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διά νά μή καταδιώκωνται διά τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε σεῖς, διά νά καυχηθοῦν διά τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἓνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διά τίποτε ἄλλο παρά διά τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ᾗ ἔλθη εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ᾗς μή μέ ἔνοχλῃ κανεῖς, διότι ἐγώ βασιτάζω εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ζει δυνατοῦ πειρασμοῦ καί ἀποδεικνύεται ἀξιοθαύμαστα ἀνθεκτικός. Νά θυμηθοῦμε τόν ὄσιο Παῖσιο τόν Ἁγιορείτη, πού ὅταν πληροφορήθηκε τήν ἀσθένεια τοῦ καρκίνου, τόν καλῶσόρισε σάν φίλο του πού τόν περίμενε. Ἐκεῖ πού ἓνας ἄθεος ψυχίατρος θά ἔβληπε γιά παράδειγμα μαζοχιστική τάση, ἐμεῖς βλῆπουμε συγκατοίκηση τοῦ ἁγίου πατέρα μας μέ τόν Χριστό μέσα στό φῶς Του. Μόνο ἓνας πού ἔχει πεθάνει μέ τόν Χριστό καί ἔχει ἀναστηθεῖ μαζί Του βρίσκεται ἀλλοῦ καί μαζί μας συνάμα καί ὑπερβαίνει ἀκούραστα κάθε θλίψη καί ἀσθένεια.

Γαλακτίων καί Ἐπιστήμη

Φθάνει σέ σημεῖο ὁ ἄνθρωπος νά παραιτεῖται ἀκόμη καί ἀπό τά «νόμιμα δικαιώματά» του, ἀπό ἀγάπη γιά τόν Χριστό, ὅπως οἱ διά Χριστόν σαλοί πού, ἀπαρνούμενοι αὐτό πού ὀνομάζουμε ἀξιοπρέπεια, μέ τήν ἐννοούμενη μικροαστική ἐννοια, καί γενόμενοι αὐτοσαρκαζόμενοι παίγνιο τοῦ κόσμου, ζοῦσαν μέσα στό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί δι' αὐτῶν δοξαζόταν ὁ Χριστός.

Ἔτσι καί οἱ σημερινοί Ἁγιοί μας Γαλακτίων καί Ἐπιστήμη, ἀπό ἀγάπη στόν Χριστό διατήρησαν λευκό τόν γάμο τους, συνδυάζοντας παράδοξα γάμο καί μοναχισμό μέσα στήν «ἀσυνδύαστη» συζυγία τους, μέ τελικό ἀποτέλεσμα τόν ἀποκεφαλισμό τους στά χρόνια τοῦ φοβεροῦ διωγμοῦ τοῦ Δεκίου. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐννοεῖται πῶς δέν μᾶς προτείνει τή σαλιότητα ἢ τήν τυπική συζυγία ὡς τρόπο ζωῆς. Τό σημαντικό στήν ποιμαντική της εἶναι νά βρεῖ ὁ ἄνθρωπος τόν Χριστό καί στούς τρόπους δέν πολυπαρεμβαίνει. Ἀπλῶς προβάλλονται γιά νά

5 Νοεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ
Γαλακτίωνος καί Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ΄ αἰ.). Ἑρμᾶ καί Λίνου ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

μᾶς ἐμψυχώνουν στόν ἀγώνα μας καί μερικά πρότυπα πολὺ πέραν τοῦ μέσου ὄρου, ἐνῶ προσγειωμένα καί μέ συμπάθεια πρὸς τοὺς πιστοὺς τονίζεται ἡ μέση ὁδός. Νά προσευκηθοῦμε στοὺς ἐορτάζοντες σήμερα Ἁγίους μας νά μᾶς καθοδηγοῦν στήν κατά τό δυνατόν ἀδιαμαρτύρητη ἄρση τοῦ σταυροῦ μας, μέ σκοπό νά καταυαστοῦμε μέσα στό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 21 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπρoυπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272313-314-316.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr